

Alexander Lifshitz' studentertale

Taler

Alexander Lifshitz
Studentertaler

Dato

28. juni 2024

Sted

Kolding Gymnasium,
Skovvangen 10, 6000 Kolding

Tak Sune, jeg sætter pris på de søde ord. Hej alle sammen. Jeg var meget beæret da Sune spurgte mig om jeg ville holde dimissionstalen. Jeg har også nogle ting at sige så jeg er også taknemmelig. For det første vil jeg gerne sige, at da jeg gik i 10. klasse, og skulle vælge skole valgte jeg ikke KG, jeg valgte Munkens dam. Det kan man sige om hvad man vil, men jeg var ikke den eneste, og i den allerførste uge af skolen, før vi overhovedet havde lært den at kende, eller vi havde prøvet at gå her rigtigt, var vi oppe på Sunes kontor, og vi spurgte ham om vi ikke havde mulighed for at blive flyttet. Sune kunne ikke hjælpe os, men da jeg gik derfra, var jeg slået, for den medlidenhed og den barmhjertighed, og det ægte ønske om at hjælpe os videre, som Sune han udviste, det rørte mig, og jeg husker det stadigvæk i dag. Og selvom jeg ikke blev omvendt med det samme, det var en længere proces, kan jeg 3 år senere sige at jeg er glad, meget meget glad, for at have gået på KG. Jeg tror at den her skole, oprigtig set, har været den bedste skole for mig.

Jeg havde frie rammer for talen så nu prøver jeg bare lige hvad jeg havde lyst til. Og jeg prøvede at tænke tilbage på hvad jeg har lært, og hvad der har været vigtigst for mig, i de tre år jeg har gået her. Og det tog mig ikke lang tid at finde ud af at den vigtigste lektie jeg har lært er, at oprigtig indsigt, og deraf forståelse, og måske allervigtigst, en accept af problemernes størrelse og kompleksitet er altafgørende, fordi det er det eneste der betyder noget for det man gør videre hen, og foruden kan man se på verden hele sit liv uden nogensinde rigtig at se den. Det er det vigtigste jeg har taget med mig, og jeg har lært meget på KG.

Og i de sidste 8 måneder har det måske været en ekstra vigtig lektie, for med alle de konflikter vi har set, rundt omkring i verden, har krigen i Mellemøsten, som foregår lige nu, været den allervigtigste, for mig et hvert fald. Det er den der har betydet mest for mig, og den jeg har tænkt allermost på. Det er et svært emne, men jeg vil gerne lige sige et par ord om det, for det er noget der betyder meget

for mig og min familie.

Lige netop i denne konflikt er det en supervigtig lektie, for uden for skolen, i alle mine samtaler med folk har jeg oplevet en tendens, en kraftig tendens, til at ville forsimple problemerne, og til at anskue dem som om man selv ved hvad der er bedst, som om man selv har indsigt man kan blære sig med, og belære andre med. Og grunden til at jeg gerne vil sige det er, at på den her skole, og med de mennesker jeg har snakket med her, både lærere og elever, men især til eleverne vil jeg gerne sige det, har jeg oplevet et ønske om oprigtig indsigt, om oprigtig forståelse, og jeg har oplevet en meget modig accept af hvor komplekse problemerne er, og hvor svære de er at løse for dem, der står midt i dem. Og i en tid, hvor jeg har frygtet at hadets frø er blevet plantet så dybt, og passet og vandet så omhyggeligt, at hadefulde, ødelagte mænd, vil være i stand til at høste frugterne i mange generationer fremover, så har det i sandhed været oplysende, og det har i sandhed været opløftende, og det vil jeg gerne takke jer rigtig meget for. Lærere som elever, men især eleverne skal vide at I skal holde fast i det, for det er fandme vigtigt. Og mange af jer forstår ikke hvor meget det betyder for mig, og til dem vil jeg gerne sige, at I må tage mit ord for at, selvom det er en lille del, så gør det en verden til forskel, og I må aldrig give slip på det. Og til dem af jer der forstår det, vil jeg gerne sige, at jeg kun håber det bedste for jer, og for os alle sammen, og vores hjem vil altid være åbent for jer, lige meget hvem I er.

Men nok om det. I konklusion på det hele, og på gymnasietiden, vil jeg gerne fremhæve, at det vigtigste for mig er, at når jeg gør herfra kan jeg godt sige, at jeg ikke fortryder en eneste ting. Måske især dem som jeg har haft kontrol over, men også dem hvor jeg ingen har haft. Måske med undtagelse af at Hamza ikke kom med på vores studietur, hvis jeg skulle ændre en ting, så skulle det nok være det. Men derudover, når jeg kigger tilbage på min tid, og jeg håber at jeg ikke er den eneste når jeg siger det her, har jeg oplevet at jeg har angret mine fejl, og jeg har nydt mine sejre, begge dele har lært mig en masse, og begge dele har ført mig til hvor jeg står i dag, og jeg ville ikke være foruden noget af det. Det handler måske i virkeligheden om perspektiv, så jeg håber at jeg ikke er den eneste der siger det, men at I alle sammen kan tænke tilbage på jeres studietid, og se at det hele var noget værd, dårligt, skidt og godt.

Nu freestylar jeg lige lidt. Sune brugte en masse citater i sin tale, og jeg vil gerne fremhæve især et citat, som er det vigtigste for mig. I romanen midnatsbørn, af forfatteren Salman Rushdie, hvori han prøver at kortlægge Indiens historie fra

en muslimsk families perspektiv, skriver han: ”For at forstå ét enkelt menneske, må du nedsvælge verden”. Og især dette citat har været universelt for min forståelse af verden de sidste 3 år. Så jeg håber I vil tage det med jer.

Så må I have en god dimission. Jeg vil gerne sige tak til alle eleverne, og alle lærerne, for at skabe rammerne for en fantastisk gymnasietid. Og så vil jeg gerne især sige tak til 3.c for at være den bedste klasse på hele skolen, men selvfølgelig også jer andre. God aften til jer.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/alexander-lifshitz-studentertale>